

## [Holstein.]

til Raadighed efter Afrustningsforslaget. Ja, den højtærede Udenrigsminister har sagt adskillige Ting i sin forrige Tale, men jeg tror, at med denne Udtalelse har han overtrumfet sig selv. Den behøver slet ikke at imødegaaes for det vilde da være det fuldkomneste Vanvid at ofre, hvad der blev ofret af Millioner under Krigen, paa disse Styrker, paa at holde dem inde o. s. v., hvis de ikke var større og ikke betød andet og ikke skulde andet end Politiet efter den højtærede Udenrigsministers Afrustningsforslag.

Den højtærede Udenrigsminister slutter med at sige, at hvis der kommer en ny stor europæisk Krig, hvad han altsaa ikke benægter Muligheden af, ligesom han heller ikke benægter Muligheden af, at det bliver en Østersøkrig og følgelig en Krig, som berører Danmarks vitale Interesser i allerhøjeste Grad, ja, saa siger den højtærede Udenrigsminister, saa er det Ragnarok for den europæiske Kultur; længere kommer han aldrig i sine Ræsonnementer og i sin Tanke, naar han stiller sig for Øje Muligheden af en ny stor europæisk Krig.

Jeg tror nu, at vi skal mindes, at de ærede radikale Politikere sagde akkurat det samme i Aarene før Krigen, at hvis vi fik en ny Stormagtskrig i Europa, navnlig naar det var en Stormagtskrig, som omfattede flere Stormagter, var det Ragnarok for den europæiske Kultur. Ja, det kan man selvfølgelig sige, men Verden staar dog endnu, og vi har dog nogen Kultur endnu og nogen Civilisation tilbage. Det gaar aldrig saa galt i Historien, som Præsterne undertiden prædiker, for den menneskelige Tilpasseevne er overordentlig stor, vi er sejlivede Væsener, og vi forstaar at indrette os under de mest forskelligartede og de mest haarde og uforudsete Forhold, naar det virkelig kommer til Stykket.

Lad os ikke forveksle Ragnarok for den europæiske Kultur med Ragnarok for hjemlig dansk Radikalismes Forestillingskreds og Kulturbegreber, og lad os ikke forveksle Kaos i Verdenspolitikens ledende Politikeres Hjerner med Kaos i radikale, ansvarlige Politikeres Hjerner og Ministerraad, naar den paagældende Verdenskrig bryder ud.

Den højtærede Udenrigsminister siger, at naar saa dette Ragnarok kommer, gælder det om „saa vidt gørligt“ at holde os udenfor de direkte Følger. Ja, saa vidt gørligt, det er vi alle enige om, saa vidt gørligt. Men er den højtærede Udenrigsminister, naar han gennemfører sit Afrustningsforslag, Herre over, om vi bliver holdt udenfor de saakaldte direkte Følger? Ikke i mindste

Maade er han Herre over det, naar dette Afrustningsforslag gennemføres, vi kan faa de direkte Følger at mærke lige saa føleligt, som vi kan det, naar det Forsvarsberedskab, som vi fra vor Side ønsker skal sættes i Virksomhed, bliver gennemført, blot med den store Forskel, at Farerne for det, dette Beredskab skulde tjene til at sikre, nemlig Landets statslige, vitale Interesser, territoriale og Suverænitetsrettigheder, er langt større med den højtærede Udenrigsministers Afrustningsforslag, end de er med et tidsvarende, virkningsfuldt Forsvarsberedskab, selv om det er lille, naar det blot indrettes i Forvejen med det bestemte Formaal for Øje at løse konkrete, livsvigtige Opgaver, som vi efter en Sandsynlighedsberegning under en kommende Østersøkrig maa anses at komme til at staa overfor at skulle tage op.

Det er jo rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Moltesen sagde, at til syvende og sidst, naar virkelig den store Prøvelsens Dag er inde for Staterne og for Nationerne, er det ikke dagligdags Snusformufræsonnementer, som er det bærende og afgørende, men saa er det Nationens Følelser, jeg kunde sige i bedste Forstand Nationens Hjerte. Der er Tider i de menneskelige Forhold, hvor Egenskaber, som er velegnede til at lede Livets sædvanlige Forehavender, er svage og unyttige, hvor Menneskene maa sætte deres Lid til Følelserne, til Hjærterne, for at vinde den Styrke og Sikkerhed, som Fornuften i saadanne Øjeblikke aldrig kan give.

Verdenshistorien viser, at Menneskene ikke skal regnes og dømmes efter deres Antal, men efter deres Følelsers Energi og Kraft. Det var saadanne Følelser, som besjælede vore danske Fædre i Slaget paa Reden og paa Dybbøl Banker; det var de Følelser, hvormed i Oldtiden en Haandfuld Grækere sønderbrød den persiske Stormagts Magt; og paa Hollands Enge, i Svejts' Bjerger, paa Serbiens Højsletter; i Belgiens Floddale er det de Følelser, som har forsvaret Menneskeværddighed og Menneskelykke og afvist frie Folks Undertrykkelse.

Tiden kalder paa alle disse Følelser i deres fulde Frimodighed og Kraft til Værn for en lille Nations Sikkerhed i en barsk og brutal Verden, som foragter Frygtsomhed og Sentimentalitet, men som forstaar et forbitret og krænket Folks Følelser, som anerkender det heroiske Sind og Villigheden til at lide i Statens Skæbnetime, kalder paa alle Menneskehjertets hemmelige Kraftreserver og usynlige Kildespring, alt, hvad Kulturen har i Behold for de store Verdensopgør.